

Oorontsteking bij hond en kat

INLEIDING:

Oorontsteking is een veel voorkomend probleem bij hond en kat. In de meeste gevallen is er sprake van een ontsteking van de uitwendige gehoorgang. Alle honden en kattenrassen kunnen een oorontsteking krijgen. Bij honden zijn bepaalde rassen gevoeliger dan andere, bijvoorbeeld: Cocker Spaniëls, Duitse Herders en Golden Retrievers.

OORZAKEN:

- Oormijt: Bij honden en katten is de oormijt een belangrijke oorzaak voor oorontstekingen. Het zijn kleine witte spinachtige insecten die leven van oorsmeer. Ze veroorzaken jeuk en zijn zo klein dat ze met het blote oog moeilijk zijn waar te nemen. Ze kunnen ook hevige jeuk aan kop en hals veroorzaken, die soms zelfs na bestrijding van de mijten nog enkele weken aanhoudt.
- Bacteriën en gisten: die ook in de gehoorgang leven en daar voor problemen zorgen (warm, vochtig en voedsel)
- Vreemd voorwerp: soms is een grasaar of afwijkend weefsel (zoals een gezwel) oorzaak van de oorontsteking. Door een afsluiting van het oor of een beschadiging van het trommelvlies kan uw huisdier meer of minder doof zijn.
- Allergieën: op basis van allergieën (voedsel/vlooien) is een oorontsteking soms een van de weinige symptomen.

DIAGNOSE:

Een oorontsteking laat zich eenvoudig vaststellen. Het dier flappert met zijn oren of krabt eraan en piept soms van de pijn. Het dier heeft dan vaak ook zijn kop scheef. De uitwendige gehoorgang kan vies en rood zijn maar ook het oor zelf (de inwendige gehoorgang) is meestal vies, rood, warm en stinkt vaak. Bij ieder dier met een oorontsteking is goed onderzoek van belang om de juiste oorzaak vast te stellen. Soms is aanvullend onderzoek nodig. Hierbij kunnen we denken aan bacteriologisch onderzoek van het oorsmeer.

BEHANDELING:

Oormijtinfecties zijn te behandelen met Advocate® en oorzalf met een insecticide erin. Infecties met bacteriën of gisten worden behandeld met antibiotica- of antischimmel-houdende zalven. Is de gehoorgang erg vies, dan dienen de oren - onder een lichte verdoving - uitgespoeld te worden. Dieren die erg veel last van hun oren hebben, krijgen een kuur met pijnstillers of jeukonderdrukkende tabletten meegeven om de pijn en de jeuk te verlichten.

Complicaties:

Chronische recidiverende ontsteking.

Bij dieren met chronische oorontstekingen en dichtgewoekerde gehoorgang zijn operatieve ingrepen mogelijk om de problemen te verhelpen.

Het risico van het vele schudden en krabben is een bloedoor. U ziet een enorme zwelling van de oorschelp, die door de dierenarts behandeld of geopereerd moet worden. Wordt dit oor niet op de juiste wijze behandeld, dan ontstaat een schrompeloor.

SAMENVATTING:

Vermoedt u een oorontsteking, laat uw dier dan snel onderzoeken. Het is een pijnlijke kwaal, de problemen kunnen soms ernstiger zijn dan u denkt en kunnen lijden tot een chronisch ontstoken oor.

RICHTLIJNEN VOOR HET ZALVEN:

In de meeste gevallen moet u de oren van uw dier met zalf behandelen, Zorg dat een klein beetje zalf aan de buitenkant van het tuitje van de tube zit. Dit vergemakkelijkt het inbrengen.

Het is belangrijk om de zalf zo diep mogelijk in de gehoorgang zelf aan te brengen. Dit betekent dat u het oor iets omhoog aantrekt, het tuitje in het oor steekt en dan het oor samen met de tube iets laat zakken.

Knijp dan een beetje zalf uit de tube. Masseer de gehoorgang, zodat de zalf zich verspreidt. In de diepte zit het probleem. Maak indien nodig met een wattenprop de oorschelp schoon (geen wattenstaafjes gebruiken).